

Az előfizetés ára:
 1883. jan. uártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . 4 frt.
 " " negyed évre . 2 frt.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petsitor
 1-szer . . . . . 6 kr.
 2-szer . . . . . 5 kr.
 3-szor . . . . . 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyilttérben egy sor . . . . 10 kr.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál**, **Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

Egy lépés előre.

Midőn a pécsi nemzeti kaszinó választmánya elhatározta, hogy a nyilvános felolvasások ügyét városunkban kezébe veszi, állandósítja, szervezi, egészen nemes feladata értelmében cselekedett. Nagy hézagot fog ez pótolni városunk művelődése érdekében. Mert, hogy e téren távol állunk a műveltebb külföld mögött, az bizonyos. Angliának minden zugában tartatnak hol emelkedett, hol ismét kedélyesen házias előadások és felolvasások, minden városban vannak irodalmi körök összeköttetésben nyilvános könyvtárakkal, s időnkint összejövetelekkel. Párizsban felolvasások naponkint tartatnak, s egész rendszeres esti tanfolyammá nőttek ki magukat, hol a természetrajz, földrajz és közgazdaságból a legelső rendű tudósok tartanak előadást és egy télen e tanfolyamra 176 829 hallgató volt beírva, mi Pécshez arányosítva, körülbelül kétezerre menő pécsi hallgatónak felelne meg. Németországban még a falvakban is van „Literarischer Verein,” hol a német parasztok felváltva költeményeket szavalnak, elosztott szerepekkel drámákat olvasnak; hogy aztán az ilyen egyesületek mennyire kifejlesztik az ottani népben a hazai irodalom iránti ér-

ket, nemes lelkesedést és jó ízlést, könnyen elképzelhető.

Ezek megett Magyarország bizony még messze elmaradt, s ha elmaradottságunk általános is, még az általános elmaradottságnál is hátrább van Pécs városa, mert még olyan kis helyeken is, mint Trencsén, Göllniczbánya, Zsolna, Abrudbánya, Segesvár, Delta nagyobb az érdeklődés a nyilvános felolvasások iránt, mint minálunk.

De hát végre mi is kezdünk éledni, érezzük a hiányt, s a hiány érzete első lépés a haladáshoz.

Nyilvános felolvasásokra szükségünk van. Mindenütt, a művelt körökben is, van elég hézag, melyet az iskolai képzés üresen hagyott, s melyet az életnek kell betölteni. Aki önmagát áztatni nem akarja, s bir elég lelkierevel arra, hogy őszinte legyen, kénytelen ezt beismerni, s a beismerés nagyra becsülendő, mert ez minden haladásnak elengedhetlen előfeltétele és biztos záloga. Az életnek meg vannak komoly feladatai, melyek elől kitérniük nem lehet, s melyek magát az egész életet egy folytonos, szakadatlan tanulmányra teszik. Foglajunk el bármiféle állást az emberi társaságban, tanulásra szükségünk van, még pedig nem elég, hogy egyedül a hivatásunk körébe tartozó ismereteket sajátítsuk el. A kor, a

társadalmi viszonyok mai fejlettsége, a folytonosan fokozódó igény, melylyel a társadalom a maga egyes tagjaival szemben fellép, sürgősen megkövetelik, hogy necsak azon műveltséggel bírjunk, mely életpályánkhöz épen multhatlanul megkívántatik, hanem folyton tágítsuk minden irányban ismereteinket, képességeinket, s igyekezzünk lépést tartani a minden téren mutakozó vivmányokkal. A szellemi élet rohamos haladásától vajmi könnyen elmarad az ember, ha csupán saját szorgalmára érdeklődésére és utánjárására van utalva, akit pedig teendői egész nap fogva tartanak, annak a nagy túrelmet, kitartást igénylő tanulgatáshoz se ideje, se kedve.

E nagy hiányon van első sorban hivatva segíteni a nyilvános felolvasás. De van annak sok más egyéb és elszámálhatatlan haszna, melyek közül egyik nem utolsó, hogy ébren tartja a közszellemet.

Erre pedig ismét nagy szükségünk van. Ritka vidéki város van Magyarországon, mely oly értelmes lakossággal bírna, a műveltebb elem pedig olyan nagy arányban volna, mint nálunk. És ha ennek daczára mégis oly nehezen és ritkán vagyunk képesek valamit felmutatni, mi haladásnak körébe volna nevezhető, ennek oka a közszellem

A „Pécs” tárczája.

A pénzről.

Népszerű felolvasás, írta:
Jovanovich Pál.

„A pénz! a pénz! Hja, ha nekem pénzem volna!” Számtalanszor hallunk a közéletben ilyen sóhajtást. — Ma már minden „Isten képére teremtet” okos lény a pénz után, a pénzért él. Rabja a pénznek mindenki, a legutolsó koldustól kezdve, fel a legmagasabb trónon ülőig; mind, mind kinyújtja kezét a pénz után.

Azelőtt, hogy nem volt pénz, a természet embere, a természet után saját munkája ura volt, a mai elsatnyult ember pedig a pénz rabja. Ezért izog, mozog, munkálkodik, izzad, sőt életét is feláldozza.

Es a pénz hatalom is!
 Ki jól értette azt, miként kell ezt a hatalmat összpontosítani, s hozzá az alkalom is meg volt, az nagyhatalom lett; a ki kevésbé értette, vagy kevésbé volt alkalma hozzá, az kishatalom lett; aki pedig sem nem értette, de alkalma sem volt hozzá, az — nos annak az a szerep jutott, hogy a pénzt imádjá, A ki ma időszerűn akar imádkozni, az ne így mondja: „Isten, add meg mindennapi kenyereinket!”, hanem így: „nagyhatalom, add meg mindennapi aprópénzünket!”

Aranyat, ezüstöt birni a legtöbb ember életvezélja, sőt vannak olyanok, kik azt mondják, ez az egyedüli, valódi gazdagság! Én ugyan távol állok attól, hogy eme fémek nagy szerepét félre ismervé, azokat megvessem, óh nem! a kis kerek lapoknak, melyeket naponkint különböző szükséges jökért kicsérélünk, az aranyoknak, az egész és ¼ forintosoknak, a 20 és 10 krajczáros váltópénznek, igen nagy szerepük van.

A pénz minden értéket kifejez, a gazdagság minden förtjét közös nevező alá vonja, egyenlősíthetővé tesz minden terményt egymás közt úgy, mint másokkal szemben. Mint a javak általános beszlőjének, neki köszönhetjük, hogy a cserénél minden érték egyenlő ellenértéket kaphat, hogy minden szolgálat megfelelő munkabérben részesülhet; mert a pénz úgy szolgál az érték-mértékűl, mint a meter hossz, mint a kilogram súly- és a liter űrmértékűl.

Szeretik is sokan ez apró korongokat. — sőt tulságig imádják, bár ez utóbbi tekintetben századunk hátrább áll a előzőkénél. Óh, a jó régiek, azok csakugyan vakbuzgók voltak e tekintetben. Crebillon például, a francziák nagy tragikusza, egy nyomorult vidéket így ír le művében: „Ezen vidék mostoha természetű, arany helyett csak vasat és katonát hoz felszínre;” mintha bizony a vasnak nem volna oly haszna, mint az aranynak, s a katonát sem lehetne semmire sem használni? (ha másra nem, hát

parádéra). De hát ez azt bizonyítja, hogy szellemileg magasan álló egyének is hődeltek arany kultuszának. A klasszikus ókorból is idézhetek. Egy költő, — ha lehet vakit Molièrehez hasonlítani — Görögország Molièreje, a r i s t o p h a n e s szindarabjában megmutatja, hogyan imádták, még az istenek is Plutust, a pénz istenét. — Jupiter azt kiabálja, hogy nélkülül éhen halna meg, Merkur, a kereskedelem istene Plutus peccsenyvársát fogatja alázatosan s könyhaedényeit mosogatja. — Azután meg, ki ne hallott volna a hosszufülű Midásról, ki telhetetlen aranyzomjában azt kívánta az istenektől, hogy minden, amihez hozzá nyul, arannyá változzék. — Megadott neki — s a bolond éhen halt, mert minden, még étele is arannyá változott. Kolumbusz Kristóf azt írta Izabella királynőnek: „Az arany pompás egy dolog. Arannyal kincseket lehet csinálni, vele mindent megszerezhetünk e világon; arannyal a lelkeket, még a menyországba is bejuttathatni.”

E néhány példából láthatni, hogy az arany imádás mily nagy volt a régi korban, s hogy mi e tekintetben már sülyedtünk, utalok az „Ördög Róbert” ismert refrainjére:

„Az arany csak chimæra!”

Természetes, hogy az arany nem minden, de nem is chimæra. Az aranynak fontos feladata van, az arany hatalmas emeltyűje a forgalomnak s egyuttal az egész

hiánya. Elszigetelve, szétforgácsolva hatálytalanul tessed a sok értelmi erő, kicsinyeskedés, előlételet, megszólás, a kölcsönös becsülés hiánya, sőt itt ott egyenes malícia elvonulásra és zárkozottságra bir sok értékes elemet, mely szerencsésebb körülmények között hivatva volna Pécest a Dunántulnak első rendű faktorává tenni. Minden lépés, mi ez értékes, de szószórt elemet összehozza, egymással megismerteti s ellentéteit elsimítja nagy vivmány reánk nézve.

Mihelyt valami üdvös czélú, közhasznú vállalat külföldön megindul, azonnal közhírré teszik a nyilvános felolvasások útján, megmagyarázzák a nagy közönségnek, s kevés művelt ember van, ki ily uton módon a közszellem részesévé nem válva, annak kívánalmait anyagilag, erkölcsileg kivinni ne segítene.

Erőtéljes közszellem. Ez hiányzik nálunk, s ha ezt fokozatosan képesek leszünk megteremteni, a jövő nemzedéknek oka lesz áldani emlékünket.

Visszaemlékezések.

II.

A 60-as években egy alkalommal ismét Pécs városa érdekeiről beszélgetve, Majláth György ezt az észrevételt tette: „Minden bortemelő nép többé-kevésbé könyvemű, s minél kizárólagosabban foglalkozik e termeléssel, annál inkább azzá válik; koplal s vesződik egész éven át, s midőn a szüret után egy nagyobb summa pénz birtokában látja magát, nem gondolja meg, hogy ezt az egész év napifradalmával szerezte, s ezt ismét az egész évre fel kellene osztani, hanem azt tisztán a szüret eredményének tekintti, s ezért van aztán hegyen-völgyön lakodalom, míg a pénzből tart, ezután koplal megint és vesződik a jövő szüretig; ezt én itt Pécsért és mindenütt észleltem, hol utatamban bortemelő vidékeken fordultam meg. És ha ily bortemelő nép más foglalkozásokra is nem terelgetik, mindig csak stagnál, de nem halad,

gazdasági életnek, arany nélkül ma nem álnánk ott, hol vagyunk.

Miért épen az arany? kérdezhetnék önök, miért nem lehetne más tárgy is pénz?

Igaz, hogy minden tárgy szerepelhetne pénzként — sőt szerepelt is hosszabb vagy rövidebb ideig, de hogy jó pénz volt-e? arra megadja a feleletet az a tett, hogy a művelt népek az aranyra és ezüstre tértek át. Miért? — mindjárt meglátjuk.

A népek, midőn még gyermekkorukat éltek, nem ismerték a pénzt, — ők csereberéltek. Ez azonban nagy nehézségekkel járt, melyet egy példa élénken megvilágít. Tegyük fel, hogy a pénzt nem ismerjük. Nekem van terményem, amin túl akarok adni, találak-e én abban a pillanatban, a közelben egyént, kinek ép oly mennyiségű és minőségű terményre van szüksége, mint az enyém? Azután, meg kérdés, vannak-e azon tárgyak kéznél, oly mennyiségben, melyekkel cserélni akarok?

Van egy hektoliter búzám, s szükségem van egy pár cipőre. Elmenjek a cipészhez és kínáljam a cipőkért búzámot? A cipésznek például nincs szüksége búzára, vagy csak 10-ed részét akarja, én meg nem tudom mit csináljak fél pár cipővel? Más vevőt keressek, hogy a feles magot más tárggyal cseréljem ki, melyre talán nincs szükségem?

Ez volna az egyetlen mód, de mennyi kellemetlenséggel volna egybekötve!

(Folytatása következik.)

s utóbb végkép elszegényedik. Ez a Pécs is szebb jövőre volna hivatva, de nem halad, nem haladhat, mert exclusive bortemelő, s más foglalkozása alig is lehet, nem levén se folyója, se vasútja. A mohács-pécsi vasut nem sokat használt, mert először nem is jő be a városba, de másodszor csak fél évig tölti be hivatását, mert ha a Duna befagy, oly távol vagyunk a fővárostól, mint ez akár Londontól. Azt a pécs-kanizsai vasuti eszmét tehát újra fel kell karolni, s agítani mellette, mennyire csak lehet, ha meglesz, a pécsi ember egyéb foglalkozást is kap, s a város is emelkedni fog.

„Ez, kegyelmes uram, mind igaz, de hogy kezdjük el?”

Risquirózni kell; — össze kell adni annyi pénzt, hogy az előmunkálatokat el lehessen készíteni: mi ugyan meg nem építjük, de ha látják, hogy mi annyira meg vagyunk győződve e vasut jóvedelmességéről, hogy ily nevezetes összeget nem sajnálunk rá előlegezni, inkább hajlandókká válnak a pénz emberei, tőkájukat befektetni. Aztán hirdapok, brochürek útján zajt kell csinálni s az emberek figyelmét felénk fordítani.

Ugy lett. — Pécs városa több lelkes polgára felkarolta ez eszmét újra, melyet azelőtt már egyszer Madarász s kísérlett meg realizálni, de sikertelenül, és csakhamar összeretemtették az előmunkálatokra szükséges összeget.

Majláth a nála járt küldöttséget biztatta, s részéről is minden irányban támogatást megígért.

Utóbb a mozgalomban tevékeny részt vett maga is.

Az ő befolyásával határozott meg a pécs-baresi irány az egyenes kanizsainak mellözésével, melyről azonban mégis minden eshetőségre egy melléktervezet készített.

Beláttuk, hogy mi saját erőnkől e vasutat kiépíteni nem fogjuk, de az is kétségtelen volt, hogy ha kilátás nem lesz, azt Baresről tovább építeni: aligha találkozik valaki, aki a kiépítést elvállalja. Felküldött tehát engemet kétszer Bécsbe, hogy Zichy Ferenc gróffal, a déli vasutársulat elnökével, ez ügyben értekezsem.

Először alig állott velem szóba, s csupa általános frázisokkal tractált, melyekből senki se okoskodhatott ki; másodszor Majláth levelével mentem; ez mára gróft közlékenyebb tette, s amnyit határozottan mondott, hogy a déli vasutársulat a vasutat Kanizsától, illetőleg Murakeresztúrtól Baresig okvetlenül kiépíti, de hogy mikor, erről biztos értesítést nem adhat.

Ez annyiban volt előnyünkre, hogy az előmunkálatokat csak Baresig készítettük el, s megkíméltük a Barcs-Kottori rész kiadásait.

Majláth kineveztetett Ő Felsége által magyar udvari Cancellárnak; azzal váltunk el, hogy ígéretet tőn, miként a vasut ügyét szem elől nem fogja téveszteni, s felhitt, hogy a dolgok itteni állásáról koronkint értesítem, mit meg is tettem.

1865-ben felhitt Bécsbe, tudtomra adta, hogy a vasut ügye jól áll, s mi itt több kiadásokat ne tegyünk, mert alakulóban van egy társulat, mely ugyan nem a mi előmunkálataink, de az általa eszközözendő traciózás alapján Baresig kiépíti.

Veszélyeztetve látván előmunkálati költségeinket, ebbeli aggodalmamat neki előhoztam.

„Gondoltam arra én is,“ válaszolt, „de bárki építse is, ez csak úgy lehet, ha a pécsiek költségeit megtéríti.“

Ekkor történt, hogy a Ferenc-glacis-n sétálva, a politika is szóba került.

„Hiszem, mondá, hogy Ő Felsége a magyar alkotmányt visszaállítandja.

„A 48-ast?”

„Hja! erre bajos most még felelni, mert sok ellenséges áramlattal kell küzdeni; de annyit hiszek, hogy elérünk, a mivel a nem-

zet egyelőre megelégedhetik. Mit hoz azután a jövő, magatartásától függ.“

A beszéd további folyamából azt látam, hogy jövőnkben bizik, s Ő Felségének a magyarok iránti jó akaratáról erősen meg volt győződve.

Rectificálom kell itt az ő conservativismusról elterjedt, s ma is vallott nézetet.

Ha nem csalogatom, 1865. tavaszán egyszer csak megjelent Pécsért Ludasy Mór s engem felkeresett; nem talált s jegyét hagyta nálam azzal, hogy reggel újra felkeres. Elmentem Majláthhoz még az este, mert rövid itt tartózkodás után másnap korán reggel elutazott; ő is csodálkozott, hogy mit keres itt Ludasy, s felkért, hogy czéljáról azonnal értesítem.

Ludasy az általa szerkesztett, s Apponyi-ék vezetés alatt álló lap szerkesztésének elvállalására szólított fel, minthogy ő Bécsbe szándékozott menni, s ott egy német lapot alapítani. Egyedül e czélből jött ide.

E felszólítás meglepett, de nem fogadtam el. Három napig ostromolt eredmény nélkül, végre meg kelle ígérnem, hogy 14 napi gondolkodás után válaszatot egyenesen Apponyi gróffal közöljem.

Első dolgom volt az égszét Majláthtal közölni; posta fordultával már megkaptam a válaszat, mely a többi között azt tartalmazta: „ha régi princípális tanácsát elfogadja, ez az: „ne mozduljon Pécsről, mert a jelzett politikai iránynak nincs jörfje, kár lenne rá az erőt störekvést elforgácsolni.“ Ha Apponyinak irok, jó lenne, ha a levelet előbb vele közölném.

A levél elkészült, s jó hosszúra terjedt, Majláth helyeslésével találkozott, s elküldetett.

Ő tehát az Apponyi-féle conservativismusnak jövőt nem jósolt.

Még egyszer feleltál Bécsbe, mikor a vasut ügye kedvezőleg eldőlt, megismertette az intéző férfakkal, s ekkor határozott el, hogy ámbár a vállalkozók a mi előmunkálataink nem használják, előleges költségeinket mégis megtérítendik.

E hírrel jöttem vissza Pécsre.

Utolsó levele a vasut ügyében 1865-ki december 26-ról kelt, melyben ezt írja:

„Nincs megjegyzésem, hogy az aláírók névjegyükét és az eddig kiadott pénzösszegek kimutatását C—al közölje. — Reményem, hogy 1867-ben ily tájban vasuton fogunk közlekedni: Péccsel.“

Ezután áttér a politikára, s így folytatja: „A kezdeményezés szerencsés sikerrel folyt le, de azért nem szabad felednünk, hogy csak kezdeményezés ez, és hogy a végcél még messze távolban fekszik előttünk. — Annál inkább sajnálom, hogy e czélra közvetlenül nem működhetünk együtt; közvetve igenis mindenki hivatott a közreműködésre s ezt, hiszem, emberül teljesíteni fogja a —i—k szerkesztője is. Fogadja változatlan érzelmeim őszinte kifejezését. Majláth.“

A 65-iki állapotokat tehát csak kezdeményezésének tartotta a távolban levő végcélunk.

Én a nevént mindig j-vel, s nem i-vel irtam.

Egyszer megszólít, miért vagyok oly konok, hogy mindig j-t használok?

„Megszokás kegyelmes úr, semmi más.“

„Egyébiránt így is jó, mert a keresztlevelemben is j-vel van írva.“ *)

B.

*) Ugy látszik, hogy 1865-től kezdve írta nevént i-vel a meghozdolt, mert többrendű okmányon, melyek kezünk közt forognak, j-vel van írva az azt megelőző időkben folytonosan. (Szerk.)

Kétezer magyar.

Bukovinai testvéreink egy része már hazajött, hozta Isten őket! Hazajön a többi is nem sokára, hozza Isten őket!

Kétezerrel több magyar lakik e hazában a múlt hét óta. Nem nagy száma, de jelentős tény. „A gyilkosokat se kellene kivégezni, hogy a magyar ne fogynon.” Mert az a szomorú való, hogy a magyar fogy! Sok oka lehet ennek, de egyik legfőbb oka, hogy a családéletre nem alapítja az egyesek s a nemzet jövőjét. A magyar irtózik a szaporodástól. Miért? Mert nem szokta meg a nemestő munkát. A legnagyobb munka pedig: a gyermeknevelés; ez a munka biztosítaná a család nevének fentartását idebenn, a magyar nevének hangzatosát odakünn, hogy boldoguljon a magyar itthon és tisztelt legyen az idegenek közt a külföldön. De mi nem igyekszünk erre. Van néhány apostolunk, a kik nagy nélkülözések közt tanulnak, dolgoznak; becsületet szereznek mindnyájunknak. Nincs is aztán párunk a bankett rendezésben; nem követhet senki a lelkesítésben — kiválóságok kirrádhat; aztán alszunk rá egyet, de nagyot, — aztán várunk, a míg megint rendezhetünk — egy ünnepélyt.

A magyar ember politizálásra született. És csodák csodája! nincs benne annyi politika, a mennyi a maga tisztességes megélhetésére kellene! Vagy tán nem így van? — De így! Ha egy szolgálóállomás megüresedik, 600, azaz hatszáz pályázó van, ezek közt egynehány ügyvéd! Ha pedig színházat, középületet kell emelni: külföldiek pályáznak s elnyerik a munkát, meg a pályadíjat, meg a dícsőséget. Mi egyeslelki magyarok pedig — szidjuk őket! — Szidni! Oh chez mi jut értünk, mint senki más. Mi ráérünk, jut időnk: nézni, mit csinál a szomszéd az udvarában, mivel tölti a napot a szobájában, mit főz a konyhájában? Mi ráérünk: elősorogni az utcasarkokon, végig járni a nyelvünket minden boldog és boldogtalan elmenő s kezét adva egymásnak bucsuzóra, felkiáltunk: „Ilyenek az emberek!” s nem kiáltjuk, hanem gondoljuk magunkban: „te is olyan vagy!” — s elválnak a legnagyobb képpel egymástól, — megyünk a másik utcasarokra. Mi ráérünk, jut időnk mindenre, a mi nem a mi dolgunk, a mi pedig a mi dolgunk, azt végezzé más. Épen így van, nem alkudhatunk le az igazságból semmit. Elnökségre nálunk vállalkozik száz ember, aspirál kétszáz, taggá lesz tiz, eljár az ügyben, a melyre vállalkozott, kettő. Minden ember irtózik az állapotoktól, mind vioritja fogát négyszem közt, a hatodik szem előtt pedig eltagadja, hogy mondott valamit.

Jó dolgunk van nekünk, boldog magyaroknak! Micsoda filkónak kell annak lenni, aki itt hibát lát? Ki akar itt javítani? Ki vele! Le vele!

Nos, mit árthat ez az ártatlan elfelettetés az öröm lelkesedésének, melylyel kétezer földmívelő magyart fogadtak a vidékek, a merre áthaladtak!

Kétezer földmívelő magyar! Üdvözlünk benneteket; ti munkás, dolgos nép vagytok, ti megpróbáltátok az életet idegen nép között, mely járomba fogott benneteket, ti megszoktátok azt, hogy a száraz kenyeret se adják ingyen a mai világban. Adjatok példát szomszédaitoknak, vegyenek majd rólatok példát messze vidékek. Mivelletlen földdarab az a hely, melyre települték a haza kebelén, melyet 100 év előtt elhagytatok, jobb sors reményében. Az a remény megcsalt benneteket; most visszavágytatok és visszatértetek; legyetek bizonyosak benne, hogy jobb sorsotok lesz itthon, de dolgozzatok; csak egyben bizatok: kezetek munkájában! ez a bizalom nem csatlakozhatik. Más kézről kaphattok ugyan pénzt, alamizsnát, kölesönt, ajándékot, de más keze meg is verhet és

bizony bizony meg is szokta verni azt, aki belekapaszódik, hogy emelje fel.

Mind azt az erényt, melyre a munka tanított, gyakoroljátok itthon is. Az egész haza nézi, mit műveltek? Sokak vesznek példát rólatok és követnek benneteket a jobban. Legyen áldás két kezetek munkáján!

H i r e k .

Következő gyászapot vettük: A sásdi kir. járásbíró, egy a kerületéhez tartozó közönség Székelyi Majláth György országbíró gyászolva, f. évi április hó 12-én, délelőtt 8 órakor a sásdi r. kath. templomban ünnepélyes gyász-istenisztelettel adnak kifejezést szomorú kegyeletöknek. Sásd, 1883. április 4-én.

Gyász Majláthért. Báránd Pranda u., boldogult Majláth ipja elrendelte, hogy gazdatisztjei és uradalmi elcsédsége fél estendőn át gyászt viseljenek az oly irtóztatós halállal kimult Majláth Györgyért. Az uradalom összes templomaiban, sőt a környék majd minden templomában requiemek tartattak.

A pécsi izraelita hitközség — miként kissé elkésvé minket értesítenek, szintén kószorut tett Majláth György ravatalára. **Baranyamegye** közigazgatási bizottságának üléséről szóló tudósításunkat, térszűke miatt jövő számunkban adjuk.

Pécs sz. kir. város közigazgatási bizottsága f. hó 12-én tartja rendes havi ülését.

Pécs város közönete a „Pécsi Dalárda”-hoz. Aidinger János kir. tanácsos, Pécs város polgármestere, a következő sorokat intézte 3537/1883. sz. a. Bánffy Simonhoz, mint a „Pécsi dalárda” és „Zenegyelyt” elnökéhez: „Boldogult Majláth György o excellentiájáért, városunk felejthetetlen nagy polgáráért mai nap tartott gyászistenisztelet alkalmával a városi közönség mely gyásza, kegyeletteljes tisztelete a legméltóbb kifejezést nyerte a „Pécsi Dalárda” által a mely művészién ép oly lélekemelően előadott nagyszerű gyász-énekekben. Ép azért kedves kötelességemnek tartom, a valóban lekötözött módon tanúsított ama szíves készségért, melylyel a város közönsége által érzett mely gyásznak megható énekével a „Pécsi Dalárda” kifejezést adni szíves volt, a város közönsége nevében köszönetemet s nagyrabecsülésemet ezuttal kijelenteni: ki egyébiránt hazafias üdvözléssel maradtam Pécsétt 1883 április -án. Aidinger kir. tanácsos, polgármester.”

Hatos Sándor elfogva. Ez a hír járta be városunkat s okozott nagy népesödülést mindenfelé szombat, délután 2 órakor. S valóban ugy volt, rendőrségünknek sikerült a többszörös rablógyilkost és katonaszökevényét elcsipni. Hatost, ki körülbelül nyolcz napja tartózkodott városunkban, a rendőrség által instruált Striczky nevű, volt lipótvárosi fegyenc, fedezte fel az iskolaépítésnél, Striczky, ki Hatos fegyenczárása volt, rögtön jelentést tett, így az országzserte körözött rablógyilkost elfogatták. Ez eleinte tagadta, hogy ő Hatos, hanem később mégis bevallotta. A rendőrség rögtön távirat a budapesti téparancsnoksághoz az átvétel végett, honnét a válasz megjövén, Hatos vasárnap átadott a katonai hatóságnak, mely azután erős fedezet alatt megaznap este felszállította Budapestre. — Ez elfogatás majdnem csodás, mert alkalmunk volt láthatni a körözvényét és arczképét, melyek oly lényeges hibákban szenvednek, hogy ezek alapján Hatost elfogni, mesével lett volna határos. Ez állításunk mellett bizonyít az is, hogy a körözött Hatos, a városház képményének javítása alkalmával, mint téglahordó működött, s a munka tartama alatt többször ment el a városházi ör, s saját körözvénye előtt anélkül, hogy felismerték volna; sőt mondják, hogy meg is állt saját arczképe előtt és nézegette. Az igaz, hogy ez veszedelmes nem volt, mert az arczkép

Hatos, mint lipótvárosi fegyenczet ábrázolja, négy évvel ezelőtti kelettel, bajusz, szakál nélkül, parasztruhában; míg Hatosnak meglehetősen tömött bajusza, kis szakála, katona-zubbonya s polgári nadrágja volt. E körülmény, s a nyomozó levél hiányossága mellett, csakis vakzszerencsének köszönhető, hogy felismertett. Hatos legkevésbé sem volt levert, sőt midőn a katonai fedezet elkísérte, mosolyogva köszöntögetett.

Rendőri hírek. A múlt hét rendőrségünkre nagyon nevezetes volt, „zsiros” fogásai miatt. Először elfogták a már említett hamis miniszteri engedéllyel kéregetőt, azután az országos híri Hatos Sándor rablógyilkost, végre a városunkat izgatottságban tartott betörő bandát. Ez utóbbi a leglényegesebb, mert ezek elfogásával alkalmasint vissza fog állni a jog- és vagyonbiztonság. Az elfogott bandáról, a rendőrség megkeresése folytán, nehogy a vizsgálat meghusitassék, egyelőre csak annyit írunk, hogy az elfogottak tettüket bevallották s megjelölték azon helyeket, hová az eltulvajlott érték tárgyakat tették. E fogáshoz gratulálunk rendőrségünknek!

Ma lesz a „Hattyu”-ban a „Pécsi Dalárda” és „Zenegyelyt” zenekari hangversenye. Kezdeté esti 8 órakor. Alig szűkséges a közönség figyelmét az igen változatos műsorra felhívni; Löhr ur a darabok megválasztásában és betanításában épol gondosságot tanusit, mint a legnagyobb szabású hangversenyek alkalmából, mert — mint igen helyesen mondja — „minden szeremény, mely előadásra elfogadtatik, teljes méltatást igényel az előzők részéről s a közönség részére, mely azt megbírálni hivatta van.”

Fontos szabályrendelet. A városi képviselő testület rendészeti bizottsága, magáévá tevéen Bolgár Kálmán biz. tag indítványát, egy építészeti szabályrendelet megalkotása iránt, Egy József biz. tag elnöklete alatt szűkebb körű választmányt küldött ki, mely a tekintélyesebb építőmesterek és vállalkozók meghallgatásával, a szabályrendeletet, tekintettel a helyi viszonyokra, már a legközelebbi napokban kidolgozandja. Csak azután hamar tul is esnek a rá következő tisztítóhelyi retortákon, de sajnos, hogy a legéletrevalóbb ilyenmí szabályrendeletek hol itt, hol amott megakadnak. Első sorban pedig ezelszerű lenne, ha a szervezési szabályok kerülőnek beható revízió alá, mert a város folytonos emelkedése, népességének szaporodása miatt, egyrészt az administratio és gazdasági állapot, másrészt a rendőrségi viszonyok léphetnek fel nagyobb igényekkel; de szűkséges lenne a képviselőtestület egyes szakbizottságai osztályozása és hatáskörének pontos meghatározása is.

A választás. A jövő évben megtartandó községi- és képviselőválasztások ugyancsak sok dolgot adnak a városi adóhivatalnak. Nemes versenyzéssel siet apraja, nagyja adóját leróvni, hogy valamiképen el ne esék a dícsőségtől voksolhatni. Előre is jelezhetjük, hogy a szavazóképek száma tetemesen szaporodni fog, már pedig a múlt évben is tetemes emelkedés mutatkozott.

A budai külváros lakosai oda miköddenek, hogy parochialis templomuk rácsosoztalt körítéssek, mert a közelben játszó suhancok a nemrég helyreállított falakat mindinkább megromgálják. A város képviselőtestületéhez eziránt kérvény nyújtott be, mely bizonyára kedvező elintéztést is nyerend.

Egy haláleset hire nagy sensatiót okozott a nemrég itt tartott missio hívei között. Mint mondják pater Schlick, jézustársasági atya, ki a missioi szónoklatok alatt nagy népszerűsége tett szert az ajátoskodók között, nehéz hivatásának áldozatául esett. Ha való e hír, úgy méltán szánakozhatunk a tudós, finom modoru és kiváló szónoki képességgel megáldott férfiú elhunyatán.

Hatalozás. Mint a beküldött gyászjelentés értesít, özv. Schneckenbergert

Istváni szül. Vörös Julianna, a pécs-bányatelepi gőzmalom volt tulajdonosnője, f. hó 9-én, reggeli 8 órakor elhunyt. A boldogult hült tetemei ma tétetek örök nyugalomra. Béke hamvaira!

Felolvasás. A kereskedelmi önképző- és betegsegélyző együletben e hó 8-án, szép számu közönség jelenlétében J o v a n o v i c h Pál joghallgató, „A pénzről“ népszerű felolvasást tartott. A jelenvolt közönség érdeklél hallgatta végig s azután élénken megtapsolta a felolvasót. A felolvasás közlését lapunk mai tárczája kezdi meg.

A színészet köréből. Arady a következő színidényre Nyilvay Irma k. a. t. szerződte első énekesnőül. Ugyancsak Aradyhoz szerződött az Arányi pár. — Bogóy Alajos a nyár egy részét Ujvidéken, a telet pedig Nyitrán töltendi. Társulatától az Arányi páron kívül csakis Veress, Boross és ifj. Fekete váltak meg.

Hamis mérlegek. A rendőrség erélyesen hozzálátott a piaci bajok orvoslásához is. Szombatán a halpiacon több hamis álló-mérleg elkoboztatott, az illető halászok pedig megbírságoltattak.

Zongora zárórák. Az izraelita imaház és iskola közelében, a belváros kellő közepén fekvő, ama bizonyos utca szomszéd lakosai folyamodtak a tanácshoz, hogy az ott divó zongorázás vagy tiltassék végképen el, vagy legalább is csak esti 10 óráig engedélyeztesék. A rendészeti bizottság, mint halljuk, e kérelmet nyomós indokokból teljesíthetőnek nem találta; ugyanis az illetőknek a zongorázás tetemes, a Rudolfinom javára fizetendő évdíj mellett engedélyezve van, ama bizonyos üzletek nagyszegű adót fizetnek, az utczának közelben szomszédai nincsenek, a rendőrség e helyeket különös éberséggel ellenőrzi sat. Felhívta azonban a bizottság a tanács figyelmét arra, hogy a kormánynál a prostitutio ügynek országos rendezését sürge, mert ez ügy, szemben az e téren mindenütt mutakozó üzleti visszaélések és rendellenességek miatt, egyes hatóságok által alig orvosolható, ha csak általánosan kötelező és egyöntetű rendeletek nem lesznek.

A vetések állásáról ez idő szerint határozott vélemény nem mondható. Az ország több részében az északi szelek, a nappali meleg és éjjeli fagyok váltakozása a vetéseket megsanyargatta, a mennyiben kivált a gyengébb repce s a csirájában volt árpa-vetések szenvedtek. Ettől eltekintve, a vetések még jobbra még kielégítőnek, Trencsény, Baranya, Arad, Bihar, Csongrád, Krassó-Szörény, Temes, Torontál, Alsó-Fehér-Beszterce-Naszód, Csik és Szolnok-Doboka megyék egyes járisaiban pedig jóknak mondatnak. E hónap közepe táján beállott havazás által nyert nedvesség a vetésekre jó-tékony befolyást gyakorolt. Több felvidéki, ugyszintén erdélyrészi megyék némely járisaiban a vetések még hótakaró alatt vannak. A tavasi vetések majd mindenütt folyamathban vannak. Takarmányzűkség, illetőleg takarmány-hiány — kevés kivétellel — általánosan érezhető.

Csöd. Schwarz Csád bej. kereskedő ellen csöd nyitattott. Adám bizonyos Vésey Resző ts. éki bíró, tömeggondnok Stern Károly, helyettesse Ollé István. Bejelentési idő május hó 31-ig.

Uj burgonya. Egy élelmes falusi a mult hetivásáron uj burgonya gyanánt árulta a pinzében letakart helyen nőtt gumókat és nagy árt szerzett a friss ujdonságnak. Csak legutóbb a budapesti gazdakörben is megbámulták az ily napvilág nélkül termett burgonyát.

Haladás az ipar terén. Szalóky Sándor, kaposvári műszövő, varrás nélküli nadrágot készített és azt az országos ipartestületnek bemutatván, az ipar muzeumnak ajándékozta. Midőn e haladást egész komolyan megdicsérik, eszünkbe jut az egyszeri diák mondása: „Vartál nadrágot s nem kértél érte garast sem.“ Ily nagyilekű szabót Hunnia el ne felejtis!

A felségstern egy új neve. A „Gottterhalte“-vel a cseheknek sok bajuk van. Prágában ugyanis nemrég egy lakoma alkalmával a zenekar rákezdte az osztrák néphimnuszra, mire Bunzl Arnold inokai gyakornok rátámadt a karmesterre, hogy mi jögon játssa az osztrák néphimnuszra, mikor az nem volt a programon. A karmester nem vette figyelembe Bunzl szavait, ha nem játszatta tovább is a himnuszra, mire Bunzl tüntetőleg távozott a tereméből s csak akkor tért vissza, mikor a zenekar már végzett a dallal. A prágai tartományi törvényszék Bunzl e tettében felségsternést látott s egy évi fegyházbüntetésre ítélte. Nemrég került az ügy az osztrák semmitőszék elé. A védő felmenteni kérte védenczét, mert az osztrák néphimnusz nem lehet a fejedelem személyével indetikusnak tartani s különben is az osztrák néphimnusz csak nemzeti dal s mint ilyen csak általános zenei tekintetek alá esik. Ehez a nézet-hez járult a vádló ügyész is és az ítélet megsemmisítést kérte. A semmitőszék azonban a védő és ügyész javaslatait mellőlvén, a semmitési kérvényt visszautasította, mert szerinte az osztrák néphimnusz dinasztikus dal, a melynek előadása alatt ha valaki illetlenül viseli magát, felségsternést követ el.

A kaposvári lóráverés, melyet a somogy-megyei gazdasági egylet rendezett, a kedvezőtlen idő következtében nem igen volt látogatott, de azért általánosságban az árverés a mult évinél sikerültebbnek mondható, mert kevesebb ló lett ugyan az idén bejelentve és eladva, azonban az anyag, a minőség jobb s nemesebb volt, mint a multban; a vételár átlaga pedig a 400 forintot meghaladja. Összesen elárvereztetett 72 drb ló 30.845 frt vételárban, de árverésen kívül is számos ló lett eladva, melyek vételárösszege a 20.000 frtot meghaladja. A polgárság bejelentett lovaival hátrább állt, mint a multban. Voltak vevők Szilázia-, Morvaországból, Bécs-, Budapest-, Sopron-, Heves-megyékből.

Időjárás. Kilátás a jövő időre: hazánkban: északnyugaton derüléssel, délkeleten változó felhőzettel, itt helyenkint esővel, vitalában enyhe szeles idő várhatni.

Ketten Henrik zongoraművész, ki városunkban is többször hangversenyzett, meghalt Párisban. Egy gyöngyösi magyar zsidó család sarja volt. Atyja kiköltözött Párisba, hol egy izraelita templom iántora lett. Ifjabb gyermekei már nem is tudtak magyarul, de azért Ketten Henrik valami husz év előtt, mint fölserdült fiú, attilában jött haza, bemutatni zongorajátékát és szerzeményeit. Szerdahelyi Kálmán volt itt pártfogója, mint kit Párisban a Ketten család szivességgel halmozott el. A fiatal Henrik hosszú, szőke haju, lánys fehér arcu volt. Lángelmének tartották, mert igen korán jól zongorázott és érdekesen komponált. De későbbi fejlődése nem állt arányban a várakozással, melyet keltett. Nem lett belőle több, mint jó zenész. Temetése hétfőn délután ment végbe, a párizsi zenész-világ élénk részvéte mellett.

Nagy mű. A magyar történelmi társaság f. hó 6-án tartott ülésében Bánó József terjesztett be egy indítványt a magyar faj történetének megírása iránt. Bánó előrebocsátja, hogy Magyarország történetének tanulmányozása birta arra a meggyőződésre, hogy igenis, Magyarországnak, az államnak, a magyar királyoknak, a magyar alkotmányának története meg van írva, de a magyar nemzetnek a magyar nemzet életfajának, a magyar fajnak, mint élő organismusnak története, ama magyar faj physiologiaja nincs megírva. Javasolja a következőket: „Hirdetessék pályázat egy nagy történeti, ethnografiai és ethnologiai munkára, melynek jutalma legalább 15—20.000 frt. „Ezen munkának főcélja legyen, a legszigorubb történeti kutatások és okmányok alapján, megírni a magyar nemzet és fajnak mint

elő organismusnak történetét, jellemét, tulajdonságait, életfeltételét, befolyását a mindenkori eseményekre; különösen azon indokokat, melyeknél fogva mindenkor fennmaradt s döntő befolyását érvényesítette. A jutalom csak abszolút becsi munkának ítéltetik azon alkalmammal, midőn e nemzet fennállásának ezer éves ünnepeit fogja megülni.“ Az ülés végén Thaly Kálmán hosszabb indoklás után indítványozta, hogy 1886. szeptember 2-ának, Buda visszavétele kétszázados évfordulójának méltó megünneplésére a főváros keressék föl. Az ülés mindkét indítványt elfogadta.

A petroleum lámpa tudvalevőleg sok szerencsétlenséget szokott előidézni. A dolognak legtöbb esetben az az oka, hogy a lámpát nem tisztogatják ki elég gondnal. Tisztogatás közben ugyanis a bél elszennyesedett részzeit beengedik hullani körülte lévő üregbe, a hol e részecskék 8 nap alatt rendesen annyira meggyülekeznek, hogy minden percbe beállhat a katasztrófa. E szénadarabkák ugyanis tele szívják magukat petroleummal s mikor aztán a bél lecsavarása alkalmával megint hull közéjük ilyen tüzes szénadarabka: meggyulladnak. Az a sárgaréze lemez, melyen fekszenek, átmelegedik és így aztán a petroleum-tartó petroleumja is kezd melegedni, utóbb pedig forni. A petroleum illó részei kicsapnak az égő szén-részecskék közé és ekkor okvetlenül beáll a robbanás. E szerint a fő figyelmet az említett beldarabkák gondos eltávolítására kell fordítani.

Haj-albumok. Amerikában furcsa divat kezd lábra kapni. Egyes arisztokrata hűgycy azt az új sportot kultiválják, hogy nevezetesen és nem nevezetesen emberek hajából szereznek egy-egy fürtöcskét, melyet kék szalaggal körülkötözve, albumba ragasztanak. Az album illettő helye fölé aztán írnak néhány sort, melyekben azt a férfit jellemzik, kinek a haját oda ragasztották.

Egy elefánt megmérgezése. A schönbrunni állatkert egyik elefántját, az afrikait, mult hétfőn délután megmérgezték, mert vadságával már nem bírtak. Ez az elefánt zsenge korában oly vad volt, hogy sok gondot adott öreinek. Később, mikor nőtt, vadságához ravaszság is járult, úgy, hogy közelében nem volt tanácsos maradni, örei pedig csak a legnagyobb vigyázat mellett nyujthatták be neki takarmányát. Az utóbbi hetekben téli szállásának falát kezdte bontogatni, s ha öre közel talált menni hozzá, hatalmas ködarabokat dobott utána. Hogy az állat romboló kedvét lehűtsék, ketreceknek falát éles vastövicskékkel látták el. De ez csöppet sem zsenirozta; a vashegyek testbe hatoltak ugyan, ő azonban folytatta rombolását nyugodtan. Az elefánt vadsgága szemlémóást növekedett, úgy, hogy az állatkert igazgatója elhatározta, hogy megmérgezteti, különösen mikor a berlini állatkertnek igazgatója, dr. Bodinus is e mellett nyilatkozott. A mérget, ötven gramm cyanidból, mely elég lett volna száz ember életének kioltására, eledele közé keverték, s úgy adták be neki. A hatalmas állatot mintha villámcsapás érte volna: összerogyott s 7 percz múlva megszűnt élni. Az állat 16 éves volt, s 1700 forint értékét képviselt.

Ország-világ.

Színházgés. Ápril 4-én délben a berlini nemzeti színházban tűz ütött ki s a színház teljesen leégett: a ruhatárból és a felszerelésből semmit sem lehetett megmenteni, emberélet nem esett áldozatul. A színházban, mely az előkelő városrésztől félórányira esik, tegnap fél 12-ig próba volt. A gázak már le voltak csavarva s a színházból mindenki távozott, mikor egy vendégül s néhány színész égésszagot érzett. Nem sokára egy munkás észrevette a lángot, de ugyanezen pillanathban már lezuhant a zsinórpadlás. A tűzoltóság már csak a szomszédházak mentésére szorítkozhatott.

Az ópium élvezete közben. Mikluho-Maklay báró, a híres orosz utazó egy német tudományos folyóiratban érdekesen ismerteti, mily hatása van az emberre az ópium élvezetének, melynek gyönyöreiben egy ízben Hongkongban tartózkodása alatt ő is részesült az ottani kínai klub termében. A báró azt mondja, hogy legalább egy óra hosszat kell pipálni az ópiumot, hogy észrevehető legyen a hatása. Először a lábakat támadja meg, majd az idegrendszert, végül az agyat. Sem az ópium élvezete alatt, sem az ópium élvezete után álomképek, fantazmagóriák nem bolygatják az embert s így az, hogy az ópiumtól kábult emberek paradicsomot, bűbájos hurikat látnak, csupa mese; legalább Mikluho-Maklay ilyesmit nem tapasztalt. Az általa látott ópiumtól részeg emberek egyikének ábrázatán sem vette észre a tulvilági boldogság kifejezését; azokon ugyan eltompult butaságon kívül egyéb nem igen látszik. Az agy működését az ópium nemhogy fölizgatná, hanem depimálja s általa a gondolatok menete mind lassúbb, nehezebbé válik. Az emlékezet megreked s végül mire sem gondol az ember. A mint elegendő mennyiségű ópiumot élveztünk, egész valónkat fásult nyugalom fogta el s ez a helyzet rendkívül különös; minden iránt közönyösek vagyunk s csak egyet érzünk: hogy semmit sem kívánunk. Semmire sem emlékszünk, semmivel sem törődünk, semmi vágyunk sincs; az ember úgy érzi magát, mintha megszánt volna létezni. S a nyugalom ez érzete oly vonzó és kellemes, hogy sohasem kívánunk szabadulni e helyzetből. Mikluho-Maklay az ő kisérlete után, teljesen megértette, miért vetik magukat ezekre, szegények, gazdagok, kor- és rangkülönbség nélkül az ópiummámor karjaiba.

A teapiacról. Nehány év előtt még azt hitték sokan, hogy az angolok által Indiában megkísérletet tea-ültetés eredménytelen lesz. Pedig most már nagyban versenyez az indiai téa a kínaiával. Már 1878-ban Angliába bevitt téa 23 százaléka indiai termés volt s azóta 33 százalékra emelkedett.

Magyarfaló. Dr. Kiepert Henrik a híres cartograph a berlini „Nat. Ztg.”-ban egy nyilatkozatot tesz közé, mely szerint a magyar földrajzi társaság a globál kilép, már 10 éve kiállított oklevélét vissza küldi és kéri nevét a tagok sorából kitörölni. E kilépés oka abban keresendő, hogy a társulat legutóbbi füzetében, midőn a magyar városok rohamos fejlődését tárgyalja, azt jegyzi meg, hogy Sopron (Odenburg) Pozsony (Pressburg) Győr (Raab) Fehérvár (Weissenburg) stb. városok magyar neveit a bécsi kormány az abszolút uralom alatt erőszakosan változtatta meg s e legkevésbé sem ismert és általános neveket a német térkép rajzolóik és kiadók minden magyarországról szóló műben csökönyösen használták. „S így mertek beszélni azon ténnyel szemben, hogy e városokat a 13-ik században német colonisták alapították és keresztelték meg!” Így kiált fel Kiepert ur; és a helyett, hogy megkísértené a tudományos czáfolatot, visszaküldi a tagsági okmányt! Jó lesz Kiepert mappáit és visszaküldeni!

Uj szótár jelent meg a minap Párisban. Szómagyarázataiból közülük ezeket: Szíznész nő — olyan asszony, a ki komédiáz. Seprő — a boszorkányok velőpéjé. Egy szép asszony karja — olyan kötés, mely visszariaszt valamely könyv olvasásától. Miniszter — nomádok, kiknek „méltóságos” czimük van. Utókor — revizionális törvényszék. Bálruha — függőlevél uszálylyal. Egérfogó — család, melyben hajdon lányok vannak. Szemek — szalonpisztolyok. Aldás — a legolcsóbb ajándék. Szerető — vadászó, ki elveszti érdekességét, mihelyt vadászgéjyre tesz szert.

A borralvaló Párisban. Nemesak mi szenvedünk a borralvaló osztogatás szörnyű di-

vatja alatt, hanem e tekintetben a párisiaknak is ugyancsak sok a bajuk. Legkivált az idegeneket szokták megserezni a francia fővárosban. Ime mennyit kell borralvalóra költenie egy Párisban élő külföldinek, ha csak félig-meddig tisztességes ember számba akar menni. Reggelire 25 centime, kocsinak 25 centime. bármelyik muzeumban 1 frt, fodrásznak 50 centime, kávéházban 20 centime, színházban 1 frt. Mindössze 4 frank 50 cm.

Vásár. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Baranyamegyék területéhez tartozó Mekényes községben, az április hó 21-ét magában foglaló hét hétfőjére engedélyezett marhavásár, esental ugyanazon hét keddi napján tartassék meg.

Nem kell kegyelem. Fűgh Károly volt országgyűlési képviselőnek Kőszegen egy ottani földbirtokossal Markovics csal párbaja volt. Mindkettőjüket elítélték nyolcz napi államfogházra. A végtárgyalás befejezte után Markovics kért két havi halasztást, hogy a királyhoz folyamodhassék kegyelemért, Fűgh ellenben arra kérte a törvényszéket intézkedni, hogy ő fogságát minél előbb megkezdhesse, mire az elnök és többen mások is azon kérdést intézték Fűghhöz, hogy nem akar-e ő is kegyelmet kérni. Fűgh a leghatározottabban azt felelte: „Nem”, s indokolta ezt azzal, hogy elve kegyelmet nem kérni senkitől. Elnök figyelmeztette, hogy e gentlemani tulajdonságáról mondjon le, mert akkor Vácra kell mennie, s nevét be fogják írni a bűnösök nagy névsorába. „Nos, felelt Fűgh, akkor csak abban a névsorban leszek, a melybe már minden ember be van írva, minthogy bűnösök vagyunk valamennyien.” Fűgh Vácra üli le büntetését.

Színház és művészet.

Az ügyét végé őr, a társulat érdemes módon becsüszott el. — Művészt láttunk az utolsó négy estén ragyogni, ki a szinidény végén, mint nyugvó nap bearanyozta a társulat hat hónapig tartó napját; Náday Ferencz vendégszerepelt.

Szombaton lépett fel először az „Egy párisi regény” czimű drámában, mely hatásos műnek megrázó jeleneteiben, mesteri játékával hódította meg a közönséget. Figyelmelt a legeseményebb részletek sem kerültek el, szerepének minden pontját érvényre emelte, egyszóval hatásosan, művészielen játszott, s játékán meglátszott, hogy szerepét nem csak elmondta, hanem átérzte, átélte is. A környezet: Gaál Hermin, Halma y Kornél, Güncz yné, Sándor, Morva y teljes díszetért érdemelnek. A ház egészen megtelt.

Vasárnap még zsuftalabb ház előtt premiére is volt. Csiky Gergely legújabb színműve, „Bozóthy Mártha” került színre. A mű ugyan szépen és ügyesen van kidolgozva, de meséje valószínűtlen s ezáltal nem érte el azt a hatást, melyet Csiky eddig ismert darabjai — leszámítva a „Caviárt” és „Szép leányok”-at — ország szerte elértek. A darab telve episod szerepekkel, melyekből egyet, Manes Ottó — a vendégművész. Náday Ferencz ur játszott. Öröm volt nézni, hogy e három jelenésből álló szerepképből milyen kikerekített, lesimított egészet produkált Náday. Maszkja, öltözképe a legapróbb részletekbe menő gondolat volt kiállítva, s már ez is hatást tett, azután beszédmódora, mely közönségünket jóízű kacajra fakasztotta, olyan volt, hogy azt leírni, reprodukálni nem lehet, azt Nádaytól kell hallani. Hogy a színmű nagyobb hatást nem keltett, annak oka, hogy a közönség folyton Nádayt akarta látni, mindig őt várta, s így nem is gyalt annyira a darabra, mint az megérdemelte volna. A többi szerepek jó kezekben voltak; Gaál Hermin, Güncz yné, Halma y Kor-

nél a legteljesebb elismerést érdemlik, ugyszintén Sándor, Morva y és Kömives, továbbá a kardalnokok, kik szükségből nagyobb szerepek játszottak úgy, hogy gyakorlati színészeknek is becsületére vált volna. Ezek között említést érdemelnek Gaálfalvy, Hajdu és Kerekes.

Hétfőn „A kis szórakozott” czimű, pompás vigjáték adatott, mely telve pezsgő étellel, kacagató hatást tett. Egy vén „potyka-professor” szép fiatal felesége, a tanár titkárától kapott szerelmesleveleket, nem tudja hová tette, azt keresik három felvonáson hereszttel, míg végre megtalálja — kebelében. E csekélyszékű csakis francia író képes oly kedves vigjátékot csinálni, mint ez volt, mely folyton élénk derűtségben tartotta a közönséget. Náday ur játszott a tanár titkárát kitünő alakításal, egy viruló, piros-pozsgás fiatal ember személyében, ki örökös félelemben van afelett, hogy levelei főnöke kezébe kerülnek. Ez alakítás mesteri volt s méltó társa az előző kettőnek, ugyanannyira, hogy nem találunk ilyő szavakat jellemzésére. A vigjáték főnyomja a bonyodalom, mely a második felvonásban van élére állítva; itt az összeütközés olyan, hogy nem lehet kaczagás nélkül végig nézni. A hatást nagyban elősegítették Gaál Hermin, Halma y Kornél és Leövey Ilka, továbbá Sándor, Morva y és Kömives. A rendezés, tekintve, hogy a második felvonás lépcsőháza technikai akadályokba ütközik, igen gondos volt.

Tegnap Náday ur bucsú fellépteül a „Nő uralom” czimű vigjátéka került színre. (==)

Irodalom.

Az „Ország-Világ” ápril 7-iki száma megjelent. A czimlapon a megyeikölti országbíró, Mailáth György melléke látható, mely a képes lapok közt leghevesebben ábrázolja a nagy férfút; a mellé írt jellemrajz és életleírás megfelel a jeles férfi emlékének. Azonkívül az egész rémes tett, a gyász s a közrészvét is szép sorokban van megírva, úgy, hogy e szám Mailáth-számnak nevezhető. A tárczában is a kitünő férfival foglalkozik Relle Iván, s míg a dícsült országbíró emlékének könyvet szentel, a fővárosi rendőrség felszégeit és nyaklövését kiméletlenül ostromozza. Mailáthról szólva, kitünő metszetben a Bathány-palota is látható, hol Mailáthot meggyilkolták. Azonkívül közölve van Acsády jeles írónk „Pénzházasság” czimű nagyrédekű regényének és Mészáros István „Kis jószág” czimű szép elbeszélésének és Sienkiewitz „A falu jegyzője” czimű elbeszélésének folytatása s Molnár Antaltól egy igen érdekes pikáns czikk „Egy szenzációs eset a XVIII. században” czimmel. Költemény Lanka Gusztávtól van. A rovatok mind kitünően szerkesztvők. Képei egytől egyik gyönyörűek. Mindjárt az első nagy kép a Wilkens és Waidl nyomdát tünteti elő két lapon. A kiadók szerénysége nem szolgál bővebb magyarázattal, de a rajz nagyszerűsége mellett a nagyszabású helyiségek, gépek stb. láttára bátran elmondhatjuk, hogy e nyomda mintanyomdának nevezhető. Természetes, hogy az első képes lap, a közkeveltségnek örvendő „Ország-Világ” is e nyomdában állítatik ki. Igen szép képek: „Temetés a katakombákban” és „A kiknek nincs hajléka.” Kra-ó, a majomemberrel véget érnek a képek. E kitünő képes lapot legmelegebben ajánljuk olvasóinknak, nem olvasás, (mert arról meggyunk gyöszödvé, hogy lapunk t. olvasói régi hű barátai az „Ország-Világnak”) hanem terjesztés végett. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Előfizetheti a kiadó-tulajdonosok, Wilkens és Waidl kiadó-hivatalában: Budapest, koronaherczeg-utca 3. sz.

Budapesti értéktözsde.

(Koritz Antal és társa, bank- és váltóház hitelintézet.)

Budapest, ápr. 6.

A hét nagy eseményét a renteconversio folytatásának elhatározása, illetve az ezen ténnyhez fűzött kombinációk képezték. A tőzsdei spekuláció eleinte meg volt utódve, mert a conversiót nem úgy képzelték, hogy a 6%-os czimleket egy bizonyos számat fogja a pénzügyminiszter a tulajdonosoknak felmondani, hanem képzelték, hogy mint tartálat eddig, nagyszabású emisszióval, a melynél az árfolyamok emelkedéséből mindenki kivetheti a maga részét.

Igy történt, hogy közvetlenül a tárgyalások eredményének közzététele után a szilárd irányzat fejlődésében szünet állott be és az nem fokozódott hausse-áramlattá. De csakhamar tulsulyra jutott az a tudat, hogy a 6%-os czimleket tulajdonosainak kedvezményt kellvően nyújtani, ennek folytán a 4%-os aranyáradékok okvet, onül emelkedni fog és ezért utóbbi iránt a kereslet fo-

kozódott. A 4%-os aranyente csakugyan a hét első napjaiban nagy tételekben vásároltatott a tőzsdén és árfolyama hirtelen egy százzalékkal felszokott. Magyar papíráradék — bár kisebb mérvben — követte e mozgalmat és szintén emelkedett több mint félszázzalékkal. A legutóbbi napokban a szilárd iránzat némi gyengülést szenvedett a nagy vásárlások, valamint az áremelkedés nyomában felmerült realizációk következtében. Az állampapírok, mint említettük, szilárd irányzatban haladtak, ugyszintén bankrészvények is. Más értékpapírok közül biztosító intézetek és takarékpénztárak emelkedtek, malompapírok azonban nagyobbbrészt gyengültek, vasutak szilárdak. Valuta változatlan.

Az árfolyamok változása a fontosabb értékpapíroknál kiténik az alanti táblázatból:

	márcz. 29.	ápr. 6.
Magy. hitelrészv.	328.—	315.50*
Osztr. „	328.20	319.25*
4% magy. aranyjár.	89.90	90.30
5% „ papírrjár.	87.95	88.10
6% „ aranyjár.	120.25	120.30
osztr.-magy. államvasut	342.50	340.75
magy. leszám. bank	95.50	95.75
magy. díjsorsjegy	116.50	116.50
tiszai sorsjegy	110.—	110.25
cs. kir. arany	5.62.—	5.62
Napoleonkor	9.48	9.47
váltó Londonra	119.55	119.55
„ Párisra	47.45	47.50
„ Berlinre	58.45	58.50

*) Szelvény nélkül.

Piacz.

Pécs, április 9-én.

Az időjárás bár javult, de viszonylag még sem oly enyhe, mint ezt vetéseink tovafejlődése igényelné. Különbön egyelőre panaszhoz nincs okunk, mert károsítva alig, vagy csak kis mértékben lettünk, és ha most egyhamar a tavasz egy langyos eső kíséretében beköszön, úgy a tél hibái kijavítva lesznek. A tavaszi munkálatok teljes erővel folynak és a jövő héttel a befejezéshez is közel állanak.

A gabonázletet a gyenge kínálat még mindig megóvja a nagyobb áringadozástól és így az irányzat változatlan szilárd.

Heti piacunk következő árakat jegyez:

buza	8.20 és 9.60 közt.
rozs	6.50 és 6.80 „
kétszeres	7.— és 7.20 „
árpa	6.30 és 6.80 „
zab	6.— és 6.20 „
kukoricza	6.30 és 6.40 „

Határüzleti zárlatok:

Budapesten.	
szokványbuza	frt 9.85 pénz frt 9.87 áru.
1883. évi öszre „	10.10 „ 10.13 „
tengeri máj.-jun.	6.52 „ 6.54 „
zab	6.52 „ 6.54 „
Bécsben.	
szokványbuza	frt 10.02 pénz frt 10.05 áru.
1883. évi öszre „	10.32 „ 10.35 „
tengeri máj.-jun.	6.88 „ 6.90 „
szokványzab	„ 6.98 „ 7.— „

Közlekedés.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre	Budapestről Pécsre
11 ó. 28 p. délelőtt	5 óra 35 percz este
Pécsről Barocsra	Barocsról Pécsre
6 óra 40 percz reggel	10 óra 58 percz délelőtt
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este
Pécsről Mohácsra	Mohácsról Pécsre
6 ó. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	6 ó. 22 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

A személyszállító hajók a Dunán következőleg közlekednek:

Budapestről Zimony - Gyurgyevóra kedden, csütörtökön és szombaton 11 órakor éjjel. Mohácsra naponta 12 órakor délben.

Mohácsról Zimony - Gyurgyevóra szerdán, pénteken és vasárnapon 8.15-kor reggel.

Mohácsról Budapestre kedden, csütörtökön és vasárnapon 2 1/2 órákor reggel. Továbbá naponta 11 órakor délelőtt.

Hivatalos árfolyamok a budapesti ár és érték-tőzsdén.

Budapest, 1883. Április 10-én.

	Pénzbeli ár.
1 Magyar aranyjárdék 6%	120 35
2 Magyar aranyjárdék 4%	90 30
3 Magyar papíráradék 5%	88 15
4 Magyar vasuti kölcsön.	138 —
5 Magyar földtelehmentesítési kötvény	99 25
6 Temes-bánati „ „	98 25
7 Erdélyi „ „	98 90
8 Magyar szőlődezsma váltásági „	97 75
9 Magy. nyerevény sorsjegykölcsön	116 25
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110 50
11 Osztrák járadék papírban	78 45
12 „ „ ezüstben	79 —
13 „ „ aranyban	97 85
14 Osztrák-magyar bankrészvény.	834 —
15 Magyar hitelbank részvény.	312 25
16 Osztrák hitelintézet	316 50
17 Cs. és kir. arany	5 64
18 20 frankos arany (Napoleonkor)	9 48
19 Német birodalmi márka	58 50

Uj zenemű. Tá b o r s z k y és Parsch budapesti zeneműkereskedésében megjelent Liszt Ferencz-től „A magyarok istene” átirat czimbalomra; ára 80 kr.

A szerkesztő üzenete.

B. A. urnak. Én is ezélra vezetőbbnek tartom, hogy sorait az adófelügyelővel közöljem, a mi még ma megtörténik; ott bizonyosan más hangon fognak beszélni önnel, de azokkal is, akik nem tudják, mi a kötelességek. Hanem végül lapom is nyitva áll önnek, sőt kérem, hogy felkeressen, ha ez uton lendíthetünk valamit a bajon.

M. Pécsvárad. Jövő számra kell hagyonom, későn jött.

Aliquis. A lap megy. Üdvözlötünk mellett kérjük, sziveskedjék minél előbb felkeresni. — A küldött levél részben tárgytalanná vált, részben idejét multa.

Vidéki levelezőinket kérjük, hogy az előforduló nevesebb eseményekről lehető híven és gyorsan értesítsenek. A vidék érdekeit egyedül ily módon képviselhetjük.

N. G. urnak Helyben. A beküldött „zsenge” költemények oly zsengek, hogy a kritikát sem állják meg.

Serenához. Jean d'Or. Ha versét erővel látni akarja nyomtatásban, úgy álljon itt e kis mutatóvány:

„Büvös szemednek fekete sugára
Éltető napként ragyog
Én reám, s mint kis ibolya
Hozzád oly hű vagyok.”

Azt hiszzük elég ennyi.

X. Y. Z. Jönni fog, amint terünk e tekintetben megengedi. Egyedüli aggályunk, hogy e tárgyának lapunk csak kisebb helyet engedhet.

„Egy katona tragoediája,” „Dalok,” „Hozzá” nem közölhetők.

N. B. Sz.—ny. A székesegyház rombolása igen előhaladt; a talált tárgyakból, u. m. faragványok és freskókból berendezett museum megtekintésre érdemes.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felölös szerkesztő: Bodó István.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Gyenes Pongrácz és társai végrehajthatóknak, Krizsánich István és társai végrehajthatást szenvedettek elleni 147 frt tőke 14 frt 50 kr. a végrehajthatás folyamodási és 12 frt 65 kr., árverés folyamodási és követelések valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a pécsi 2485. sz. tjkben foglalt 2605. szsz. a. 105. számú ház, udvartér és 2606. szsz. kert 1364. sz. a., ezennel megállapított kikiáltási ár mellett a pécsi kir. törvényszék telekkönyvi irattárában 1883. évi május hó 31-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szűksék esetében a kikiáltási mint becsáron alul is eladatni fog u. m.

Az árverezési szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan m. kikiáltási mint becsár 10%-kát vagyis 136 frt 40 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 8 nap, a második részt 2 hónap és a harmadik részt a bánatpénz beadásával 4 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

Vevő köteles az épületeket birtokba vételkor tüzkár ellen biztosítani.

Vevő az árverés jogerőre emelkedésekor a vételi bizonyítvány kinyerése után lép a birtokba, mely időtől a birtok haszna s terhei őt illetik és tulajdonjoga a vételár lefizetése után fog javára hivatalból bekebelezetni, a vétel után kimutatási illeték vevőt terheli.

Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a megvett ingatlan a felek kérelmére az 1881. évi LX. t. cz. 185. §-a értelmében bánatpénzének elvesztése mellett költsége és veszélyére újabb árverésen eladatni fog.

Kiadta
Koszér,

kir. törvényszéki jegyző

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdetőfelnek külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Tanoncz felvétetik egy helybeli fűszer- és vaskereskedésben.

Egy hold kitéző szántóföld a pécsi határban, málomi ut mellett, eladó. 135

Egy 36 éves jókinézésű egészséges nő, legjobb bizonyítványokkal, mint gazdaasszony Pécsen, vagy a vidéken alkalmazást keres. 142

Egy üveges hintó (Kölber-féle gyártmány) jó karban, leereszthető ernyővel, jutányos áron eladó. 142

Siklósi hatban egy hold szántóföld (első osztályu) kedvező feltételek mellett eladó. 162

Somogy megyében Darány vasuti állomáshoz egy órányira, 282 holdas birtok eladó, öt évi részletekben is fizethető. Bővebbet a kiadóhivatalnál. 159

Szántóföld 8 hold egy tagban a pécsi határban, a szigeti országút alatt, a barcsi vasut mentén, eladó. 161

Szép fekvésű szőlő helyes kis prészázsal, közelében kuttal, a csurgói hegyen, igen kedvező feltételek mellett eladó. 160

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására juttatni, miszerint

ügyvédi irodámat

a kis-tér és Deák-utca sarkán levő, Weidinger-féle, Deák-utca 2. számú házba tettem át.

Csigó János,
köz- és váltó-ügyvéd.

Másolat

Hirdetmény.

Nagyméltóságú közmunka- és közlekedési miniszterium folyó évi január hó 10-én 35850/1882. szám alatt kelt rendeletével Hetvehely községe és a budapest-pécsi vasut engedményesei között folyamatban levő kisajátítási ügyben, a kisajátítás alapjául szolgáló tervezet újból leendő elkészítését és ezen elkészült tervezetnek a tényleges viszonyokkal való összegegyeztetését rendelte el.

Az új kisajátítási tervezet elkészülvén, annak a tényleges viszonyokkal való összehasonlítására a tárgyalás Hetvehely község házához 1883. évi ápril hó 27. napjának délelőtti 10 órájára tüzetik ki.

Miről az érdekeltek ely figyelmeztetéssel értesítetnek, hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv felett akkor is érdemileg határoz, ha a felek közül senki sem jelen meg.

Pécsett, 1883. márczius 31-én.

Nádossi Kálmán s. k.
bizottsági elnök.

256. sz.
végr. 1883.

Árverési hirdetmény.

207.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi tek. kir. járásbíróság f. évi 2700. 2702 és 3024. számú végzései által Bartók József és Walencsáh Rochus végrehajtók javára özv, Stohl Péterné pécsi lakos ellen 880 frt 82 kr. és 800 frt tőkejarmulékaik erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 868 frt 80 kr-ra becsült bútorok, füstölt hús és szalonna, z-ir s hordókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 2748/1883. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsett alperes lakásán (Király-utca 44. szám alatt) leendő eszközzésére 1883-ik év április hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitiizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1883-ik évi április 7. napján.

Kremmer Ferencz
kir. bir. végrehajtó.

Asztalos- és kárpitus-butor.

Több száz szoba berendezésére
legolcsóbb ár mellett

mindenkor készletben kapható

STEINBACH SÁNDOR

es. kir. kizárólag szabadalmazott

kárpitos, diszitó és butorgyárosnál

Budapesten,

Ferencz József-tér 6. sz. alatt

„Európa szálloda“ átellenében.

Kiházásítások és nagyobbmervű berendezéseknél különös árleengedés.

Képes árjegyzék ingyen.

Hirdetmény.

Alulirott Nagytótfalu község előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonává vált italméresi jog a hozzá tartozó korcsmaházzal — melyben bolt helyiség is van — f. évi május 18-tól egész 1885. évi decz. 31-ig terjedő időtartamra, f. évi ápril 22-én, d. u. 2 órakor a községi bíró lakásán nyilvános árverés útján bérbe fog adatni. A feltételek a nagytótfalui körjegyzői irodában Siklóson, ugy a községi bírónál Nagytótfaluban bármikor megtekinthetők.

Nagytótfaluban, 1883. ápril 8-án.

205

Előljáróság.

846. sz.
árv. 1883.

Hirdetmény.

Pécs sz. kir. város árvaszéke részéről közhírré tétetik, miszerint a városi gyámpénztárról egyelőre Pécsváros területén levő ingatlanokra árvaszerű biztosíték mellett 6% százalék kamattal kölcsönök nyerhetők, ugy az 1881. évi LXX. t. cikkben körülirt átváltoztatás (conversio) útján egyeseknek különféle pénzintézeteknél levő tartozásai egyeshithetők, — illetőleg gyámpénztári kölcsönöké átváltoztathatók.

A kölcsönt igénybe venni óhajtók ebbeli kérelmeket a telekjegyzőkönyvi kivonat felmutatásával — az árvaszéki elnöknel szóval is előadhatják.

Pécsett, 1883. évi ápril hó 7-én.

1-3

Pécs sz. k. város árvaszéke.

27645.
882.

Árverési hirdetmény.

1. A pécsi kir. tszék közhírré teszi, hogy Kaiczin Teodor végrehajtónak, Kapronczai János s neje végrehajtást szenvedtek elleni 48 frt 91 kr. tőke, ennek 1881. deczember 18-kától számítandó 8% kamattal, 9 frt 75 kr. végrehajtás folyamodási és 16 frt 16 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m.:

2. A daróczi 149. sz. tjkvben foglalt 165. hszsz. 142. sz. ház 400 frt, ugyanazon tjkvben foglalt 169. hszsz. kert 34 frt 37 kr., ugyanazon tjkvben foglalt 1327. hszsz. fekvőség 24 frt 47 kr., ugyanazon tjkvben foglalt 1554. hszsz. fekvőség 38 frt 20 kr. és a keői 411. sz. tjkvben foglalt 1075. hszsz. szőlő 309 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett a községi bírói lakban 1883. é. ápril hó 24. még pedig Darócson d. e. 10 órakor, Keőben pedig délután 2 órakor megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási, mint becsáron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok mint kikiáltási mint becsár 10%-kát, vagyis 40 frt — kr., 3 frt 44 kr., 2 frt 48 kr., 3 frt 82 kr. és 30 frt 90 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A pécsi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságnak 1882. évi január hó 26-án tartott üléséből.

Kiadta:

Decleva,

kir. törvényszéki jegyző

Tekintettel a helybeli takaréktárak kamatláb leszállítására, legajánlatosabb
tőkeelhelyezés!

Magyar földhitel-intézet

Pesti magyar kereskedelmi bank
záloglevelei.

Magyar jelzálog-bank

Ezen záloglevelek árfolyam szerint:

3 — 3 $\frac{1}{4}$ $\frac{0}{10}$ -ot

jövödelmeznek, azonkívül még azon előnnyel is bírnak, hogy kisorsolásuk esetében árfolyamuk mellett, még nyereményt is hoznak. — Ezen intézetek részére kiadott törvények értelmében a szelvények és kisorsolt záloglevelek minden levonás nélkül kifizetnek.

E záloglevelek kaphatók

SCHAPRINGER J.

váltóüzletében Pécssett.

28217
1882.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak, Pölöske Mihály tornási lakos végrehajtást szenvedett elleni 200 frt tőke, ennek 1879. évi január hó 15. napjától számítandó 8% kamatai 14 frt. 15 kr., per 8 frt 5 kr., végrehajtás folyamodási és 14 frt 50 kr. árverés folyamodási 2 frt 80 kr., árverési hirdetési díj, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m.:

A tornási 150. sz. tjkvben felvett 87. sz. hszsz. belsőség és I. 1/4 telek, legelő és erdő illetőség 447 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Tormás községében a községi birói lakban 1883. évi június 14. napjának reggeli 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szűkség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak bánatpénzül az ingatlan, fenti kikiáltási, mint becsár 10%-át, vagyis 44 frt 70 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben; és pedig, az első részt az árveréstől számítandó 8 nap, a második részt 2 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó- mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. tszék mint telekkvi hatóságnak 1883. január 12. tartott üléséből.

Dr. Karay.

kir. törvényszéki jegyző.

201

4095
tk. 83.

III. Árverési hirdetmény.

204.

A pécsi kir. tszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a magy. kir. államkincstár végrehajthatónak Babolcsai Pál végrehajtást szenvedő elleni 447 frt 50 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Vázsnok községben fekvő, a vázsnoki 112. sz. tjkvben felvett 791. hszsz. szöllő és pinczére 1097 frt kikiáltási ár, melyett Hecker Konrad hitelező kérelmére Babolcsai Pálné Terplau Ludovika vevő veszélye és költségére az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi május hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor Vázsnokon a községi biróilakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 109 frt. 70 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Pécssett, 1883. márczius hó 9-én a pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnál tartott üléséből.

Kiadta

Dr. Karay,

kir. törvényszéki jegyző.

Végkiárulás!

A fennállott Cserta Ignác-féle boltban
Király-utca 5. sz.

fűszer-, gyarmat-, anyag- és
festék-árak

továbbá mindennemű

email vas- és pléh-edények

ugy mindenféle kerti-magok

leszállított áron

elárusítatnak.

172

1393
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Dömös József és Vas János végrehajthatónak, Dömös Dániel illetve jogutóda, Dömös Dánielné szül. Tóth Rozália végrehajtást szenvedett elleni 150 frt tőke, ennek 1877. évi január hó 1-étől járó 8% kamatai 17 frt 60 kr., per 7 frt 80 kr., bekebelezési 10 frt 50 kr., végrehajtás kérvényezési 18 frt 50 kr., becslési 14 frt 50 kr., előbbi árverési 14 frt 22 kr., előbbi árverés kihirdetési, úgy jelenlegi 12 frt 60 kr., árverés folyamodási, valamint a még netán felmerülendő költségek kielégítésére a következő ingatlanok u. m.:

A drávaszabolcsi 60. számú tjkbe felvett I. 51. hszsz. alatt 32. sz. ház, udvar és kertre, 122, 196, 465, 554, s 614. hszsz. a. részletekből álló 1/4 telekre, ehhez tartozó aránylagos legelő s erdő illetőségre 842 frt 50 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Drávaszabolcs községi birói lakban 1883. évi június hó 14. napjának reggeli 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen, szűkség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10%-át vagyis 84 frt 25 kr. készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig az első részt az árveréstől számítandó 8 nap, a második részt 2 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi január hó 26-án tartott üléséből.

Kiadta:

Dr. Karay,

kir. törvényszéki jegyző.

200